

eneste Behandling i Folkethinget blev der vedtaget, at der efter § 28 skulde indsættes følgende Paragraph:

„Indtil 1ste April 1865 kunne de geistlige Embeder, der blive ledige, tillægges samme Løn som hidtil, imod at vedkommende Embedsmænd forpligtes til at underkaste sig de Forandringer, der senere maatte blive bestemte i saa Henseende ved en Lønningslov.“

Ved eneste Behandling i Landstinget blev det vedtaget, at denne Paragraph skulde udgaae. Denne Uoverensstemmelse har saaledes været Gjenstand for Fællesudvalgets Overtøelse, og der er ikke blevet tilveiebragt Enighed om dette Punkt, idet et Mindretal i Udvalget tilraader at vedtage denne Paragraph, medens et Fleertal tilraader dens Forkastelse.

Ordføreren: Skjøndt intet Officielt foreligger, vil jeg dog antage det for bekiendt, at denne Paragraph er tagen tilbage ved Behandlingen i Folkethinget. Jeg troer derfor, at jeg kan afholde mig fra videre Motivering af, at den bør stemmes ud, da der ikke gjøres Paastand om dens Indsættelse.

Formanden: Den ærede Ordfører siger maaskee til den Afgjævelse, som har fundet Sted ved Behandlingen af Fællesudvalgets Indstillinger i det andet Thing? (Ordføreren: Ja.) Jeg maa imidlertid lade det komme til Afstemning i Thinget om, til hvilken af de to Indstillinger Thinget vil slutte sig angaaende dette Spørgsmaal.

Ved den paafølgende Afstemning blev:

Forflag af Udvalgets Mindretal (Bligen-Finecke, S. A. Hansen, Kraiberg og Tschering):

Efter § 28 indsættes følgende nye Paragraph:

„Indtil 1ste April 1865 kunne de geistlige

Embeder, der blive ledige, tillægges samme Løn som hidtil, imod at vedkommende Embedsmænd forpligtes til at underkaste sig de Forandringer, der senere maatte blive bestemte i saa Henseende ved en Lønningslov.“

forkastet eenstemmigt med 28 Stemmer.

Herved var Indstillingen af Udvalgets Fleertal (Brockdorff, M. B. Brun, Drejer, N. Sæge, Moltke-Hvitfeldt og Tang), at denne Paragraph ikke vedtages, fuldført.

Formanden: Der var endnu en Uoverensstemmelse mellem begge Thing med Hensyn til dette Lovforslag. Ved eneste Behandling i Folkethinget blev der nemlig vedtaget følgende Tilføining til § 29, der var forandret til § 31: „For Finantsaaret 1860—61 bevilges det Tilskud til Lønningerne, som udfordres efter nærværende Lov.“ Denne Tilføining blev ved eneste Behandling i Landstinget udstemt. Hvad denne Uoverensstemmelse angaaer, antager jeg, da der ikke fra Fællesudvalget er gjort nogen Indstilling i saa Henseende, at Fællesudvalget er blevet enigt om, at denne Paragraph skulde bibeholdes saaledes, som den vedtoges i Landstinget (Ordføreren: Ja!) og da Landstinget dengang afstemte denne Paragraph, gaaer jeg ud fra, at man uden Afstemning kan ansee denne Paragraph som vedtagen.

Dermed ere de Uoverensstemmelser, der fandtes imellem begge Thing, og som ikke ere blevne hævede ved de to paa begge Steder foretagne eneste Behandlinger, afgjorte. Jeg skal nu sætte Lovforslaget i dets Heelhed under Behandling og skal, hvad den paafølgende Afstemning angaaer, ved Oplæsningen af Lovforslaget indskrænke mig til de Paragrapher, hvorom der har været Uoverensstemmelse.

Da Ingen begjærede Ordet over selve Lovforslaget, oplæstes paa den af Formanden angivne Maade: